

TEMESVÁRI ÜGYVÉDI IRODA

Dr. Temesvári Zoltán

ügyvéd

EU szakjogász

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/02013-4/2019

Érkezett:

2020 FEBR 12.

Példány:

3

Kezelőiroda:

Melléklet:

Alkotmánybíróságnak
az elsőfokon eljáró Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján.

Tárgy: alkotmányjogi panasz hiánypótlása és kiegészítése
Hiv. ügyszám: IV/2013/2019

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott Dr. Temesvári Zoltán ügyvéd a Temesvári Ügyvédi Iroda

) tagja) felperes)

alatti lakos meghatalmazott képviselője az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27.§ alapján alkotmányjogi panaszt terjesztettem elő a Kúria Kfv.35.495/2019/2 sz. végzésével szemben.

2020. január 8 -án átvett tájékoztatásukban felhívták figyelmemet a benyújtott panasz hiányosságaira és arra figyelemmel a panasz egységes szerkezetbe foglalt pontosítására, kiegészítésére. Az alkotmányjogi panaszt - tájékoztatásban foglaltak figyelembevételével – az alábbiak szerint terjeszttem elő ismételtén.

Kérelem

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.V.35.495/2019/2. sz. végzésének alaptörvény ellenességét és a végzést helyezze hatályon kívül, mert a megjelölt végzés sérti az indítványozó felperes Alaptörvényben biztosított jogát a jogorvoslathoz és rendelje el a per felülvizsgálati szakaszának újbóli lefolytatását

A kérelem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

- 1) Előzménytörténet

a)

██████████ kérelmező több gazdasági társaságnak volt ügyvezetője, köztük a ██████████
██████████ névű társaságnak is ügyvezetője
volt. A társaságot kényszertörlesztés következtében 2017. szeptember 14. napjával törölték a
cégnyilvántartásból.

b)

NAV Csongrád Megyei Adó- és Vámigazgatósága alperes 2017. évben bevallások utólagos
vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett ██████████ szemben szja és eho adónemekre
kiterjedően 2014. évet érintően.

**Nevezett adóhatóság 2203176813 iktatószámú határozatával szja és eho adónemben
██████████ Ft, adóhiányt állapított meg, emellett kiszabott felperesi kérelmezővel szemben
██████████ Ft adóbírságot, felszámítottak ██████████ Ft késedelmi pótlékot, kötelezve
adózt ezen összegek megfizetésére. A határozat lényege szerint felperes készpénzben
különböző összegeket vett fel a társaság bankszámlájáról, illetve a házipénztárból és nem
igazolta azt, hogy a felvett összegeket a társaság céljaira fordította. Ebből eredően az
adóhatóság szerint a felperes által felvett összegek felperes 2014. évi adóköteles vagyonát
gyarapították. Ezzel a megállapítással az adóhatóság által megállapított szja és eho adóalap
jelentős mértékben eltért a felperes által megállapított és bevallott adóalaptól és adótól
mindkét adónemben.**

c)

██████████ felperesi kérelmező fellebbezéssel élt az elsőfokú határozattal szemben
kérve annak megsemmisítését és új eljárás elrendelését. NAV alperes 2018. június 8. napján
kelt 2234273253 iktatószámú határozatával helybenhagyta az elsőfokú hatóság határozatát.

d)

Kérelmező keresettel fordult a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz alperes
jogerős határozatának felülvizsgálata iránt. Kérelmező felperes a keresetében elsődlegesen
kérte a jogerős határozat megsemmisítését annak megállapítása mellett, hogy nem terheli
őt adóhiány. Felperes másodlagos kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság a határozat
megsemmisítése mellett kötelezze alperest új eljárás lefolytatására.

██████████ felperes magánszemélyként indított pert, amiért a keresetet papíralapon
terjesztette elő.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. szeptember 7. napján kelt
15.K.27522/2018/6 sz. végzésével visszautasította a keresetet azzal, hogy felperes nem volt
jogosult a kereset papír alapon történő benyújtására, azt elektronikusan lett volna köteles
megtenni.

e)

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. január 15-én kelt
10.Kpkf.671.127/2018/4. sz.végzésében hatályon kívül helyezte elsőfokú bíróság keresetet
██████████

visszautasító végzését és utasította az eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára.

f)

A folytatódó eljárásban a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. április 25. napján meghozott 109.K.27.148/2019/9. srsz ítéletében elutasította a keresetet, kötelezte felperest [REDACTED] Ft eljárási illeték és [REDACTED] Ft összegű perköltség megfizetésére.

A Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság úgy hozta meg az ítéletét, hogy meg sem várta, hogy felperes átvegye alperes érdemi védiratát, és arra megfelelő határidő biztosításával észrevételt tehessen. Mindez sértette Kp. 2.§ (6) bekezdését, továbbá a bíróság alaptalanul időhúzóknak, rosszhiszeműnek minősítette felperes eljárási magatartását, mivel felperes a részére megküldött alperesi védiratot az iratok átvételére biztosított határidőn belül, annak utolsó napján vette át, dacára az irat korábbi felvételére felszólító szóbeli bírói felhívásnak. Továbbá az ítélet szerint felperes megsértette a Kp. 78.§(3) bekezdését, mert indokolatlanul késlekedett a bizonyítási indítványa előterjesztésével.

g)

Felperes jogszabálysértőnek tartva a bíróság ítéletét, annak felülvizsgálata iránt a Kp. 115. § (1) bekezdés alapján a Kúriához fordult, kérve az ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás elrendelését az előző bekezdésben írt jogszabálysértésekre alapozva.

A felülvizsgálati kérelmet illetően az a körülmény, hogy a bíróság úgy hozott érdemi döntést, hogy felpereshez még el sem jutott alperesi ellenkérelem, így arra észrevételt sem tudott tenni - Kp.2.§ (6) bekezdés sérelme - olyan súlyos eljárási hiba, amely miatt a Kp.121.§ (1) bekezdés alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének és új eljárás elrendelésének van helye. Ráadásul ez az eljárási hiba egy felperes terhére alaptalanul megállapított rosszhiszemű, időhúzó magatartás következménye. Felperesi álláspont szerint a megalapozatlanság, és a súlyos érdemi eljárási hiba kiküszöbölésére csak új eljárás keretében kerülhetett volna sor.

A KÚRIA 2019. szeptember 5. napján kelt Kfv.V.35.495/2019/2 sz. végzésével visszautasította felperes felülvizsgálati kérelmét.

A Kúria döntésének indokolása:

Felperes a kérelmében nem jelölte meg a befogadási okot és annak alapjául szolgáló törvényhelyet sem jelölt meg.

A Kp.115.§ (2) bekezdése szerint a felülvizgálatra a fellebbezésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. A 100.§ (2) bekezdése alapján a fellebbezés tartalmazza a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével.

A Kp. 118.§ (1) bekezdése értelmében a Kúria akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- a) a joggyakorlat egységének vagy tovább fejlesztésének biztosítása,
- b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége
- c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy
- d) a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés

miatt indokolt.

A Kp. 3.§ (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyíték rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél kötelessége, hogy egyrészt megjelölje azon okokat, amelyek alapján befogadható a felülvizsgálati kérelem, másrészt azon körülményeket feltárja, amelyek az általa megjelölt befogadási ok alátámasztására szolgálnak. A Kúria a jogerős ítélettel kapcsolatosan megjelölt jogszabálysértéseket is kizárólag a megjelölt befogadási okkal összefüggésben vizsgálhatja, ezért a befogadási ok, valamint a jogszabálysértések megjelölésének kötelezettsége egymástól nem választható el. Amennyiben a fél ezek közül valamelyiknek nem tesz eleget, úgy a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának érdemi elbírálására sem kerülhet sor, ugyanakkor a Kúria a befogadhatóság körében kizárólag a fél által megjelölt okból vizsgálódhat.

A kérelmező a felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg a befogadási okot, és nem hivatkozott a Kp. vonatkozó rendelkezésére, ezért vissza kellett utasítani a felülvizsgálati kérelmet.

h)

A fentebb ismertetettek szerint felperes kimerítette valamennyi jogorvoslati lehetőségét.

i)

Kérelmező (felperes) **2019. október 09. napján vette át a Kúria végzését.**

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja határozza meg.

2) Sérelmezett döntés :

A sérelmezett döntés a Kúria 2019. szeptember 05. napján kelt Kfv.35.495/2019/2 számú végzése.

3) A sérelem

a)

A megjelölt kúriai döntés sérti a normavilágosság elvét, sértve egyben a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. tv 2.§ (1) bekezdését, amely a következőket mondja ki „**2. § (1) A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.**”

Az idézett rendelkezés megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű megfogalmazását, hogy mindenki, akit érint tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntéseit, magatartását, azaz számolhasson a jogkövetkezményekkel, hogy mindenki ugyanazt érthesse, értse egy adott jogi norma megfogalmazásán. Ha egy norma nem tesz eleget e követelménynek úgy az jogbizonytalansághoz vezethet, továbbá akadályát, korlátját jelentheti a jogorvoslathoz való jog helyes gyakorlásának, a helytelen joggyakorlás a jogorvoslati kérelem visszautasításhoz elutasításához vezethet.

A felülvizsgálati eljárás Kp-ben történő hatályos szabályozása a lentebb ismertetettek szerint nem felel meg a jogalkotási törvényből idézett követelménynek.

b)

A Kúria Kfv.V.35.495/2019/2. számú végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdését is, amely a következőket mondja ki:

„ *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti .*”

Az idézett alaptörvényi jogosultság mindenkit megillet és **az igazságos és törvényes bírósági döntés meghozatalát szolgálja hatósági jellegű ügyekben**, azaz csak ott, ahol állami, hatósági döntések születnek.

A jogorvoslati jog érvényesíthetőségének nem előfeltétele a sérelem ténylegessége és annak igazolására elegendő az arra való hivatkozás is. A jogorvoslati kérelem teljesítését a sérelmezett döntés hibás, célszerűtlen voltának esetére kell kérni. Kérelmező rendelkezett a jogorvoslat jogának gyakorlásához szükséges alanyi joggal, amit az ismertetett előzmények is igazolnak. Az egyes jogorvoslat fórumok előtti fellépést és annak módját, formáját és tartalmát külön-külön eljárási törvények határozzák meg. Kérelmező Kúriához való felülvizsgálati indítvány előterjesztéséhez való jogosultságát a Kp. 115.§ (1) bekezdése tette lehetővé.

c)

A jogorvoslathoz való jog gyakorlásának alaptörvényben biztosított jogának fogalomkörébe beletartozik az is, hogy a jog gyakorlásához elengedhetetlenül szükséges a jogorvoslattal kapcsolatos formai és tartalmi feltételek meghatározása olyan módon, hogy az megfeleljen a jogalkotási törvény fentebb már hivatkozott követelményének. A kérelmező csak ez esetben tudja gyakorolni megfelelően a jogosultságát.

4 A sérelem részletezése

Kérelmező álláspontja szerint a Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott Kfv.V.35.495/2019/2. sz. végzése nem tesz eleget e követelménynek. Kérelmező számára az említett végzés indokolásából, illetve a törvényszövegből nem vezethető le az a normatartalom, amelyre utalással a Kúria visszautasította kérelmező felülvizsgálati indítványát, azt nem fogadta be. A kúriai végzés indokolásában megjelölt jogszabályhelyek rendelkezéseiből nem lehet visszakövetkeztetni a felülvizsgálati kérelem pontos tartalmi követelményére, és azok hiányának jogkövetkezményeire, arra, hogy azok csak az érdemi részre terjednek ki, vagy akadályát is képezhetik már magának a befogadásnak is.

A Kúria végzése sérti kérelmező alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogát, annak gyakorlását az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése rendelkezése ellenére. A jogorvoslathoz való jog vonatkozásában a normavilágossághoz való jog esetén nem arról van szó, hogy pusztán jogszabályértelmezési kérdések állnának fenn, hanem arról, hogy a normaszövegek világosak-e, érthetők-e, egyszerűen átláthatók-e, hiszen a jogorvoslattal élőknek tudnia a kell, hogy jogorvoslati kérelmének milyen formai és tartalmi követelményei vannak.

5)

A Kp. akként határozza meg felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmát, hogy a 115.§ (2) bekezdése szerint a fellebbezésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni a törvény XIX. fejezetében foglalt eltérések megfelelő alkalmazásával.

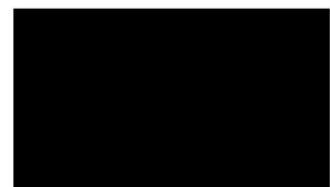
A Kp. fellebbezés tartalmáról rendelkező 100.§ (2) bekezdése azt mondja ki, hogy a fellebbezés a beadványokra vonatkozó általános szabályokon túlmenően tartalmazza

- a fellebbezéssel támadott ítélet számát,
- a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével,
- a másodfokú bíróság döntésére vonatkozó határozott kérelmet.

A Kp. 28.§ (2) bekezdése kimondja, hogy e törvény eltérő rendelkezése hiányában a keresetlevélre, a védíratra, a keresetlevél és az ügy iratainak továbbítására, valamint a perorvoslati kérelemre a beadványok szabályait kell alkalmazni.

A Kp.28.§ (3) bekezdése értelmében a beadványokra egyebekben a polgári perrendtartás általános szabályait kell megfelelően alkalmazni. A beadványok hiányosságai esetén – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a polgári perrendtartás általános szabályai szerint van helye hiánypótlásnak.

A Pp. beadványokról rendelkező 114. §-a a beadványoknak csupán az alaki kellékeiről rendelkezik. A beadványok általános tartalmi követelményeiről nincsen rendelkezés. Tartalmi rendelkezéseket az egyes speciális beadványokra (kereset, fellebbezés, felülvizsgálat) vonatkozó előírások tartalmazzák.

A beadvány kötelező tartalmi elemei tehát nem határozhatók meg a többszörös jogszabályi utalásokon keresztül.

A Pp. 115.§ (1) bekezdésében írt főszabály szerint (törvény eltérő rendelkezése hiányában) ha a beadvány nem felel meg e törvény rendelkezéseinek vagy más okból kijavításra, kiegészítésre szorul hiánypótlásnak van helye. A 115.§ egyéb szabályai értelmében a felülvizsgálati indítvány visszautasításának akkor van helye, ha a peres fél nem tesz eleget a hiánypótlási felhívásnak vagy azt nem határidőben teszi meg.

A Kp. 3.§ (3) bekezdésének rendelkezése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

Kérelmező szerint az ismertetett rendelkezés, a Kp.3.§ (3) bekezdése csak az ügy érdemi részére a jogvitára terjed ki, befogadhatósági ok megjelölése és annak helyessége, illetve bizonyítása már nem tartozik oda. Kérelmező felülvizsgálati indítványában megjelölte jogvita elbírálásához szükséges tényeket, amelyek alátámasztására szolgáló adatokat, bizonyítékokat tartalmazták a peres iratok, a megjelölt jogsérelmek (érdemi döntés meghozatala azelőtt, hogy kérelmező megismerhette volna az alperesi védíratot, rosszhiszeműség alaptalan megállapítása) bizonyítékait tartalmazták peres iratok.

Kérelmezőnek az az álláspontja, hogy a jogvitának jelenleg sem része a befogadhatóság, a megengedhetőség kérdése, hiszen a jogvita mikénti elbírálása nem függhet a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának törvényben rögzített taxatív szempontjaitól, azok helyes megválasztásától. Bizonyítani nem is lehet azokat, hanem a pontos tényállás bizonyíték megjelölésével és az előterjesztett indítvánnyal együtt ismertetett jogvita értékelésével absztrakció útján lehet kiválasztani azt.

6)

A Kp. és a Pp. ismertetett rendelkezéseiből a jogszabályi utalások követésével sem állapítható meg teljességgel a felülvizsgálati indítvány Kúria értelmezése szerinti kötelező tartalma. Az sem állapítható meg, hogy az indítvány kötelező tartalmi eleme lenne a taxatív befogadhatósági ok megjelölése és annak bizonyítása, hacsak nem a jogalkotó a jogszabályi utalások láncolatával a felülvizsgálati indítvány Pp.-beli követelményéhez kívánta vezetni a jogalkalmazót. Erre az esetre nézve praktikus megoldásként ott lett volna a szabályozás azon megfogalmazása, hogy a *„felülvizsgálati indítványra a Pp. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”*

Ez az utóbbi szabályozási megoldás azért is praktikus lett volna, mert a Kp.-t összehasonlítva a Pp. szabályozásával, elmondható, hogy a Pp. rendelkezései részletesek, egyértelműek, világosak és érthetőek. Ott a XXIX. fejezetben taxálva van a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalma, a hiányosság szankciója, külön kitérve a felülvizsgálat megengedhetőségi okai

megjelölésének kötelező voltára, a megjelölés hiányának jogkövetkezményére. (Pp. 409-410.§). Kérdésként merül fel, hogy az egy időpontban hatályba lépett két eljárási jogszabályban a felülvizsgálattal kapcsolatosan miért eltérő szövegű a norma lett megfogalmazva,

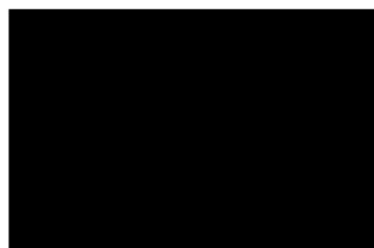
Nem érthető, hogy a két egy időpontban, 2018. január 01. napján hatályba lépő eljárási törvény – amelyek felülvizsgálati kérelemre vonatkozó része korábban egy törvényben (1952. évi III. tv.) volt szabályozva - az új törvényekben a (új Pp, Kp) miatt eltérő szöveggel van szabályozva, amikor - az ismert bírósági gyakorlat szerint - jelentésük szinte teljesen átfedi egymást. A Pp aprólékos részletességgel ismerteti, taxálja a felülvizsgálati indítvány kötelező tartalmi elemeit, megjelöli a befogadhatósági okokat is, megjelölésük hiányának szankcióival együtt.

Az e pontban írtakat támasztja alá az, hogy a Kp. 3.§ (3) bekezdésének követelménye kérelmező vonatkozásában nem terjed ki a Kp. 118.§ (1) bekezdésében megjelölt befogadhatósági okok közül a megfelelő megjelölésére, igazolására, bizonyítására. Ebből az is következik, hogy annak eldöntése, hogy a benyújtott indítvány megfelel-e valamelyik befogadhatósági feltételnek – a kérelmező előzetes megjelölése nélkül is - a Kúria feladata lett volna.

Minden esetre nézve a Kp. felülvizsgálati indítványra vonatkozó szabályozásából nem következtethető ki Kp. vonatkozó rendelkezéseinek Kúria általi értelmezése. Ekként maga a szabályozás nem felel meg 2010. évi CXXX. tv 2.§ (1) bekezdése követelményének, amely a következőket mondja ki „2. § (1) A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.” A Kp. szabályozás – a jogszabályi utalások sorozata nem felel meg e követelménynek, ekként Kúria jogértelmezése szükségképpen téves és egyben jogsértő is.

Az a körülmény, hogy egy jogszabályi rendelkezés nem értelmezhető egyértelműen akadályozhatja, korlátozhatja az állampolgárok jogérvényesítési jogosultságának gyakorlását ahogyan az történt kérelmező esetében az jogbizonytalanságot is eredményezhet, akadályát korlátját jelenti a jogorvoslathoz való jog gyakorlásának, ám mindemellett vagyoni hátrányt is jelentett a kérelmező peres fél számára, hiszen a terhén maradt a mintegy 26 mFt.-os adóhiány általa vitatott megfizetése, számára elmaradt egy jogérvényesítési lehetőség érdemi vizsgálata.

7) A fentebb írtak szerint a felülvizsgálati eljárás Kp.-ben való szabályozása sérti a jogalkotási törvény 2.§ (1) bekezdésének fentebb már idézett követelményét, sérti kérelmező Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben rögzített jogorvoslathoz való jogát. Ebből következően a Kúria Kfv. V. 35.496/2019/2 számú végzése is törvényt sértő, amiért indokolt annak hatályon kívül helyezése és új felülvizsgálati eljárás lefolytatása.

8) Kérelmező kijelenti, hogy jelenleg nincsen folyamatban sem felülvizsgálati-, sem perújítási eljárás jelen ügyhöz köthetően.

9) Kérelmező kijelenti, hogy nem járul hozzá neve nyilvánosságra hozatalához és csatolja kapcsolatos nyilatkozatát.

10) Kérelmező a kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen felfüggeszteni az alkotmánybíróági panasszal támadott Kfv.V.35.495/2019/2 sz. kúriai döntés és az azzal érintett Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által meghozott 109.K. 27.148/2019/9 sz ítéletének végrehajthatóságát az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálásáig.

Ezzel kapcsolatosan kérelmező előadja még, hogy a megelőző bírósági eljárásokban igazolva a személyi és vagyoni körülményeit felfüggesztették a jogerős határozat végrehajthatóságát. A körülményeket igazoló iratok ma is megtalálhatók a peres iratokban. A körülmények ma is változatlanok. A jogerős ítélet alapján, a fellebbezési illetékekkel együtt kérelmezőnek mintegy 26 millió forint összegű fizetési kötelezettsége áll fenn a NAV felé, amelyet kérelmező nem tud egyösszegben megfizetni. Kérelmezőnek továbbra is négy gyerek tartásáról kell gondoskodni, amely kötelezettség havonta jelentős összegű költséget jelent. A periratokban igazolt körülmények ma is fennállnak.

11)

A jogi képviselő részére adott meghatalmazást, és a Kúria Kfv.V.35.495/ 2019/2 számú végzését már becsatoltam.

Szeged, 2020. február 10.

Temesvári Ügyvédi Iroda
Dr. Temesvári Zoltán Ügyvéd
[redacted] felperes képv.

Tisztelettel